

Salla:

Millaista on kohdata eteen tulevia haasteita opiskeluaikana paitsi terveyden, myös itse käytännön opiskelun kanssa? Entä miten erilaisten haasteiden kanssa tulee toimeen?

Tämän päivän EseduCastin jaksossa oman opiskelijatarinansa kertoo Marika, joka todella on kohdannut matkansa varrella erilaisia haasteita terveydellisistä ongelmista aikuisiällä todettuun ADHD:seen saakka. Tämä ei ole kuitenkaan estänyt Marikaa tarttumasta haaveisiinsa ja aloittamasta opiskelua aikuisiällä.

Pintakäsittelyalalta vastikään valmistunut Marika kertoo mikä sai hänet hakeutumaan alalle, miten sisäilmaongelmille altistuminen on vaikuttanut hänen elämäänsä ja myös sen, mikä hänet sai aikanaan rakastumaan puulattioihin.

Mä olen Esedun markkinointikoordinaattori Salla Avelin ja toimin tuttuun tapaan EseduCastin tämän jakson juontajana. Ja nyt mennään Marikan opiskelijatarinan pariin.

(Musiikki)

Salla:

Tervetuloa jälleen kuulemaan EseduCastin uutta jaksoa ja tänään meillä on luvassa jälleen yksi opiskelijatarina ja mulla tänään istuu etäyhteydellä vieraana Esedulta jo kylläkin valmistunut opiskelija. Hän on Marika Kontinen. Tervetuloa.

Marika

Kiitos kiitos.

Salla:

Tosiaan etäyhteydellä nauhoitetaan ja lähetään jaksolla heti siitä että kerrotko vähän sun tämänhetkisistä joutuisi tästä ympäristöstä missä sä olet juurikin tätä nauhoittamassa, koska tää on niin erikoinen, että tuodaan ilmi.

Marika:

Mä istun tälläsessa vuokra-asunnossa, jota remontoidaan. Takki on päällä.

Salla:

Joo ennen tässä kun aloitettiin nauhoittamaan niin yritettiin saada pikkasen tuota kaikua, kaikua pois koska etäyhteydellä on aina pikkaisen tuota haasteita sitten äänenlaadun kanssa, mutta hyvinhän tämä näyttää sujuvan.

Marika:

Tää sujuu ei tässä mitään.

(Musiikki)

Salla:

Marika näin ihan alkuun niin Haluatko vähän kertoa että kuka sä oikein olet?

Marika:

Minä olen..Tuota valmistunut nyt pintakäsittely-maalari. Sitä ennen on toiminut myynnin alalla ja henkilökohtaisena avustajana ja jopa torimyyjänä.

Salla:

Eli sulla on varsin rikas historia.

Marika:

Kyllä ja tuota isä, isä kuoli ja remontointiin hänen asuntonsa myyntikuntoon, niin siinä vaiheessa tuli semmoinen bing että. Miksi mä en lähtisi opiskelemaan tätä alaa, että kun me on aina tykännyt maalata ja mulla oli uudelleen koulutustarve, koska mä altis kuin pahasti homeelle ja se on sit tuonut nuo omat rajoitteensa, mutta lähinnä silloin alkuaian miettimään, että mitä tehdään niinku hengityssuojain kanssa. Ja sitten tuli siihen tulokseen, että kyllä minä täällä pärjään ja hyvin oon pärjänny.

Salla:

Miten kauan tästä on ku sä tosiaan aloitit opiskelut?

Marika:

Pintakäsittely linjalle lähin 2018 syksyllä ja siinä olin välissä pitkällä sairauslomalla, mulla suoristettiin jalka. Lokshti polvi työharjoittelussa. Ja siis ihan synnynäinen vika että ei ollut niinku työpaikan vika. Ja ja sitten niinku vuodella viivästyy valmistuminen, että tämän vuoden toukokuussa sitten valmistuin.

Salla:

Kuulostaa kyllä siltä, että että sä olet joutunut kyllä selättää monen näköisiä haasteita tässä tota niinku paitsi opiskeluaikana, ni myös sitten niinku jo ennen ennen opintoja.

Marika:

Joo joo se että mä olin aikanaan koulussa ollut erityisopettajan alaisuudessa opiskelemassa, kun en pärjännyt normaaliluokassa ja tässäkin sitten opiskelun aikana huomasin että mä en pärjää normaaliluokassa ja nyt on sitten semmoinen. ADHD- diagnosointi vähän kesken vielä, mutta avasi itselleenkin sitten sitä, että minkä takia asiat on mennyt mitenkin että.

Salla:

Niin aivan. Olet mitä sinä olet opiskellut aiemmin? Oletko sinä opiskellut siis tuota mimmoinen opiskeluhistoria sinulla on.

Marika:

No mulla on semmoinen opiskeluhistoria, että mä aikanaan tuplasin, sitten lähin Otavaan kymppiluokalle. Sen jälkeen mä lähin sitten töihin.

Sitten päälle kolmekymmppisenä kävin aikuispuolella myynnin ammattitutkinnon.

Salla:

OK niin eli ennen sitä kolmeakymppiä sä et siis tuota peruskoulun jälkeen opiskellut sitten.

Marika:

Eli en vaan tehtiin kaikenlaisia töitä mitä eteen tulee, että olin hevostalleilla töissä ja itseasiassa olin vähän aikaa Pietarsaarelaisessa tämmöisessä hevosopistossa, mutta tuota sen jätin sitten kesken.

Salla:

Mikä siinä oli sitten tavallaan se syy, ettei sitten lähtenyt peruskoulun jälkeen opiskelemaan, että oliko se sitten vaan että että nyt tuntuu, että ei.

Marika:

No se oli varmaan se just, että kun niitä töitä oli niin oli just se kivaa että saisi sitä rahaa ja näin. Ja sitten kaksikymmentäviisivuotiaana minusta tuli äiti ja siinä vaiheessa rupesin miettimään asioita sitten vähän toisella tavalla ja tulisit siihen just, että kannattaa ehkä käydä se ammatillinen tutkinto ja tietysti se näkyy sitten palkkauksessakin, koska minä olin kuitenkin on myynnin alalla.

Salla:

Mitä kaikkia töitä sitten kerkesit pääsit tekemään koska tää on silleen mielenkiintoinen, koska koska paljon painotetaan sitä, että että sinun täytyy nyt kouluttautua, että sinä et muuten ikinä saa töitä.

Marika:

Eniten hän mä olen ollut niinku myynnin alalla, että monissa eri firmoissa töissä. Dressmanilla ja Specsaversilla ja ja ja Jarnon kullassa ja Clickshoesissa ja Gina Tricotilla ja ja sitten joskus silloin parikymppisenä olin meidän äidille henkilökohtainen avustaja. Äiti sairasti ALS ja niin pitkään kuin pystyttiin kotona hoitamaan, niin mä hoidin äidin ja sitten tota mä olin jäänyt työttömäksi niin sitten sattui tämmöinen yksi tuttava vastaan ne oli just menossa itseasiassa viemään ensin jotain ensimmäisiä papereita Kelalle ja sitten tuota se se sano siinä, että hänen äitinsä tarvitsisi apua ja sitten lähdin hoitaa semmoista kahdeksankymppistä Parkinson-mummoa. Kaksi ja puoli vuotta että ihana mummo oli, oli kyllä tosiaankin ja ainut vaan että siellä minä sitten sairastuin.

Salla:

Niin sä mainitsit toista tota et sairastuit, mikä se on nyt se niinku niin sanottu oikea termi.

Marika:

Siis mä olen niinku homealtistuja.

Salla:

Miten se on tota vaikuttanut sun elämään silloin ja nykyään? Tämä on kyllä musta mielenkiintoista nostaa esiin, koska sitä ei niin paljon puhuta.

Marika:

Esimerkiksi tällaiset, niin kuin tämä syksy ja kevät on tulossa tosi vaikeita aikoja, että mähän oon tehnyt sellaisia ihan parin tunnin päiviä ja en pysty tekemään enempää, että että sitten esimerkiksi just Mikkelissä on paljon rakennuksia mihin minun ei tarvitse mennä. Mulla ei henki kule, että sitten tällaisia verenpaineen laskuja esimerkiksi että verenpaine saattaa romahtaa ihan tosi alas. Sädesieni ja kosteusvaurion mikrobit on ne mitkä mille minä olen altis.

Salla:

Tosi karua kuulla, koska tämä on semmoinen asia mitä niin kuin tai mistä ei niin paljon puhuta ja monet saattaa ajatella että no se kyseinen ihminen nyt vaan on vähän yliherkkä.

Marika:

Joo mä tiedän.

Tiedän, että toki siitähän sitten tullut kaikki kaikenlaiset allergiat. Mulla ei aikaisemmin ollut mitään allergioita niin mulla on sillon yli kolmekymppisenä tullut kaikki mahdolliset siitepölyallergiasta ja ruoka-aineallergiat.

Ja silleen että hirveältä tuntuu, että näitä pieniä lapsia altistuu, että mä toivon että kukaan ei sairastu tälleen ku mie, koska ihmiset jotka tuntee, tietää että meillä on semmoinen niin sanottu ADHD-kirppu on ollut aina ja niinku silleen että jaksaa jaksaa vaikka ja mitä niin se että mä käyn puolella teholla oikeastaan koko ajan.

Salla:

Niin minkä ikäinen sä olet nyt ja kauanko siitä on kun sä altistuit?

Marika:

Siitä on nyt 11 vuotta eli nää olin..kolmekymmentäneljä, kolmekymmentäviisi.

Salla:

Niin ja sen jälkeen sitten sä kuitenkin vielä pystyisi lähtemään opiskelemaan.

Marika:

Niin ja tuota olin huoltoasemalla. Kahvio-keittiö työntekijänä ja silleen, mutta sekin sitten loppui siihen lääkärintarkastukseen, että mulla niin paljon homevastaaineita, että minulta kiellettiin työskentely siinä firmassa.

Että siinä vaiheessa sit lähin miettii, että mitä meen opiskelee ja mulla kävi on välinehuoltaja siinä mielessä ja että kaikkea just näitä, että mitä voi hengityssuojaimen kaa tehdä ja sitten niinku just että asiakaspalvelu oli ihan täysin niinku että ei mitään mahdollisuutta et mä voin reagoida esimerkiksi juuri hajusteisiin tai sitten ihmisen joka on ollut jossain homepaikassa niin mä voin reagoida rajusti.

Sellaista et sit mulla on tullut kaikenlaiset tällaiset kosketus ihottumat esimerkiksi että jos ei tarvitse kuin hipaista omalla kädellä kasvoja ne mulle tulee tämmöinen punainen turvonnut läntti ja ne on kipeitä sitten. Menee kyllä huuhtelemalla ohi, mutta.

Salla:

Entistä enemmän jotenkin ihailen sitä, että miten niin kuin tuommoisen.. Miten se nyt korrektisti ilmaisee.. Vaivan, altistumisen, sairauden kanssa niin että että koska siihen olisi niin helppo sitten jäädä että että tämä nyt on tätä ja minä en pysty enää mitään tekemään. Tosi ihailtavaa että että sinulla on sitten ollut selvästi se tahtotila, että haluat jotain löytää semmoista omaa. Minä ehkä kysyn sitä sitten sinulta niinku näin päin, että koetsä itse olevasi sellainen ihminen, että et sä tarviit niin kun se niin jonkun omaan jutun ja oman tekemisen.

Marika:

Tarviin, että ei mulle.. Ajattelin, että kyllä viihdyn kotonakin mutaa se, että jos se päivä on pelkästään sitä, että mä puuhastelen kotona ja haen lasta hoidosta ja viedään hoitoon ja näin niin ei se ei se riitä.

(Musiikki)

Salla:

Palataan vielä siihen tosiaan, että kaiken tämmöisen myllytyksen jälkeen pitkä työhistoria takana ja sitten niin, että Marika jotenkin sitten sait päähäsi sen pintakäsittelyalan, niin miten se niinku käytännössä sitten tapahtui?

Marika:

No se oli just se. Että isän kuoltua oltiin remontoimassa sitten niin sanottuun myyntikuntoon, että vähän maalailemaan seiniä siellä ja niin siinä heräsi se ajatus, että miksi mä en lähtis opiskelemaan tätä alaa että.

Oon aina tykännyt ja jos mökillä paljon maalailtu seiniä ja muita niin semmoista pientä pintaremonttia tehnyt kaikissa omissa asunnoissa, just vaan maalannu seiniä ja näin niin sitten sitä että miksi meidän tekisi tästä niin ammattia niinku selvisi se että kun mä kävin googlettamassa niin ensin en löytänyt että niinku maalaria ja ei ja jossain että Savonlinnassa nyt että on mahdollista ja joku kaveri laittoi mulle sitten niinku linkin että onhan Mikkelissä ja ei muuta kuin hakemusta sisään ja sitten Eero haastatteli minut ja ei muuta opiskelemaan että.

Salla:

Ja mä meinasin just kysyä että, että oliko sulla niin kun taustaa vai tulitko sä ihan keltanokkana tälle alalle?

Marika:

No tavallaan oli sitä taustaa, että kun oli puhetta, mutta toisaalta sitten se, että niin että vaikka on mielestään ollut hyvä remontoija ja aikaisemmin niin mä tajusin sen että että tuota ei ne ehkä ihan täydellisiä ollutkaan.

Salla:

Millaista se olisi aloittaa niinku tuli jo tuossa aiemmin puhetta, että sinulla ei ollut sitten aiempaa semmoista niin kun opiskeluhistoriaa niinku peruskoulun jäljiltä, niin miltä se tuntui? Mennä sitten yhtäkkiä niinku koulun penkille.

Marika:

Kieltämättä se tuntui aika hurjalle, kun siis ajatushan oli että mä meen aikuisopiskelijana että se on samanlaista kuin se oli silloin joskus 2000 luvulla, että että sitten että me ollaan nuorten seassa ja ihan niinku perus ammattiopistomeininkiä että kyllähän se oli vähän niinku järkytys ja sitten kun.

Oli alkuun epäilyksiä niinku siitä, että minun ei tarvitsisi niinku käydäkään niitä yhteisiä. Et mä käyn pelkän pelkät nää työpuolen jutut. Kunnes sitten selvisi, että sitä minun edellistä just ei hyväksytty, koska se.. Sitä ei ole numeroitu. Sitä todistusta.

Niin sitten nämä vielä aloitin vähän niinku jäljessä muista ja tosiaan yritin kovasti siellä tunneilla olla ja toimia mut en meinannu päästä asioissa niinku eteenpäin oikeastaan ollenkaan.

En pystynyt olemaan siellä luokassa, keskittymään, että mä saatoin viisi eri kertaa yhtä virkettä kirjoittaa ja en saanut sitä niinku loppuun asti kirjoitettua.

Mut sitten oli hirveän hyvä kun pääsin tuota Annukalle niin minä sain kuunnella musiikkia samalla kun tein se oli hyvä.

Salla:

Ja Annukka oli siis?

Marika:

Eriyisopettaja.

Salla:

Aivan, järjestettiin sulle sitten jotenkin niinku just tällaisia omia oppimistilanteita. Miten se niinku otettiin sitten koulun puolesta huomioon.

Marika:

Pienryhmään tuota pääsin niinku opiskelemaan sitten että vajaa kymmenen luokassa eli tehtiin tämä mikä sitä nyt oli. Nimeltään tämä erityisen avun tarvetta..

Tämmöinen että se oli. Se oli tosi hyvä ja ja sittenhän rupesi asiat sujumaan helposti.

Ja helpotti niinku tää ADHD-epäily kyllä silleen, että ymmärtämään sen, että minkä takia sitten tavallaan on asiat mennyt miten on mennyt? Juuri oma peruskouluikäinen häiriköinti ja kaikki tällainen näin.

Salla:

Se itse asiassa on aika tuttu tarina monelta aikuiselta.

Just esimerkiksi lukea lehdistä ja on kuullutkin että niitä, sitä just esimerkiksi ADHDsta kun puhutaan niin sitä ei välttämättä bongata varsinkaan naisilla tälleen näin kuin nuoruudessa, lapsuudessa vaan että se sitten yleensä tajutaan ottaa esille vasta sitten niinku just tälle aikuisiällä. Kun sitten on jo vähän niinku hommat niin sanotusti pielessä tai näin.

Marika:

Joo, eikä silloin kun ne on ollut jo peruskoulussa, niin eihän silloin ole..No niinku edes kiinnitetty huomiota tällaisiin, että olet vaan ollut vähän käyttäytymishäiriöitä lapsia että.

Salla:

Missään tilanteessa sä olet tällä hetkellä niinku tällaisen ADHD epäillyn kanssa missä vaiheessa niinku mennään.

Marika:

Mä oon menossa nyt vaan kun aikoja vapautuu niin neuropsykiatrilille, et siinä on siis.. siinä on haastattelu ja.

Salla:

Mutta varmasti se jo pelkästään niinku itse mainitsit, niin varmaan se jo pelkästään se tieto, että tällainen mahdollisuus on ja selitys niin sekin pelkästään helpottaa.

Marika:

Ja sitten on ihan nää, kun oma avopuoliso on semmoinen että se osaa vähän korjattua ADHDn jälkiä kun oikein puskee oireet päälle niin että se on just esimerkiksi tällainen, et astianpesukonetta käydä 6-7 kertaa tyhjentämässä eikä se tyhjene että.

Aina täällä on joku muu asia mikä menee niinku että seuraava asia ja kolmannen, neljännen ja viidennen asiat siellä kaikki sitten ihan levällään, että hän oppinut tässä sitten vähän kulkemaan perässä ja hoitamaan hommat loppuun, rauhoittamaan. Että mä opiskelun aikana ja ihan arjessakin. Että silleesti, että mä osaan vetäytyä sitten semmoiseen omaan rauhaan rauhoittumaan, joten musiikin kuuntelu on ollut se iso iso juttu, mikä on auttanut.

(Musiikki)

Salla:

Nytkö sä oot tosiaan tuota valmistunut ja toukokuussahan sä valmistuit ja toimit kevytyrittäjänä. Mitä kaikkea sä olet nyt tehnyt valmistumisen jälkeen?

Marika:

Valmistumisen jälkeen mä muutin kahdeksi kuukaudeksi mökille lapsen kanssa ja tuota remontoin mökkiä. Lapset sai päättää, että minkä värinen meidän vanhasta ruskea oranssista mökistä tulee niin siitä tuli musta-valkoinen kesän aikaan ja.

Sitten kun oltiin pari kuukautta lomailtu, niin isännällä alkoi sitten loma ja sitten käytiin vähän reippailemassa Helsingissä ja sitten Kuusamossa Karhunkierroksella ja ja nyt on nyt ensimmäinen toimeksianto.

Salla:

Tosi nopeasti niinku valmistumisen jälkeen, koska joillakin voi mennä tosi tosi pitkäänkin.

Marika:

Joo, mä tässä just miettinyt, että miten mä lähden sitten mainostamaan itseäni, että näitä olisi sitten vähän enemmänkin.

Salla:

Mitä tää on tällä tällä hetkellä kun sä tosiaan oot nyt kun tätä äänitetään, oot siellä työmaalla niin mitä sä siellä nyt niinku teet?

Marika:

No täällä on tällainen niinku että seinistä tapetin poisto, seinien suoristaminen, tasoitus, sitten maalaus ja katsotaan nyt sitten että hiotaanko parkettia ja laitetaanko lakkaa

Salla:

Kauan tuommoisessa menee.

Marika:

Ei tää nyt silleen.. tapetin poistossa.. tässä tällainen 50 pitkä, 250 seinät.. yksi seinä ja sitten on pari tuota vähän lyhyempää seinää, niin kahdeksan tuntia taisi mennä siihen, että poistit sen tapetin. Yksi päivä sitten meni tasoitukseen,.

Semmoisen hyvin kevyeen tasoitukseen, että sain vaan niinku suoraksi seinät ja kävin vähän hiostelemassa nää seuraavana päivänä ja sitten vähän näitä betoninreikiä mitä ei ollut täyttynyt niitä täytellyt sit, että nyt tuossa on niinku takana oleva seinä, on niinku maalia vaille valmis. Seinät, pari seinää on nyt sitten mitkä hioo tänään ja sitten kun saa imuroitua pölyt pois niin sitten pääsee maalaamaan. Sitähän mä tässä vähän odottelinkin et pääsen pitkästä aikaa telan kanssa maalaamaan.

Salla:

Onko se maalaaminen niin kuin se sun lempijuttu noissa?

Marika:

No oikeastaan oikeastaan mä viimeisessä näytössä rakastuin puulattioihin.

Salla:

Okei kerron lisää.

Marika:

No mun näyttönä oli tuota sellainen 60-luvulla rakennettu talo jossa oli peitetty hieno laualattia sitten muovimatolla ja siitä sitten poistettiin se muovimatto ja sitten ne liimat. Että siinä oli ihan hyvä hiontaprosessi tai osittain koneella ja ensi raapan kanssa koko lattian läpi, että sai revittyä sitä liimaa sieltä pois ja siinä taisi mennä viikko ainakin jos ei kaksikin. En muista enää mutta tuota se oli aika työlästä, mutta sitten kun sai sen lattian sieltä esiin niin se oli niinku ihana, että vaikka se on raskasta niin se oli ihana hioa se puu sieltä esiin ja sitten tietysti kun se oli aikanaan kuulunut se lankkulattia niin sinne oli mennyt sitten niin paljon sisään että muutamaa kohtaa joutui laittaa sitten tartuntamaalia sinne väliin. Sitten kun sen pääsi maalaamaan, niin siitä tuli tosi hieno lankkulattia.

Salla:

No mä uskon mä oon itse siis henkilökohtaisesti lankku lattioiden erittäin suuri fani ja nykyisessäkin asunnossa niinku pointtina oli se kun me puolison kanssa käytiin asuntoa katsomassa, niin heti ensimmäinen asia et "täällä on vanha tällöinen lankkulattia, me otetaan tää."

Marika:

Joo joo kyllä ne on, puu on aina puuta, että silleen harmittaa, että monethan on esimerkiksi parketin peittänyt laminaatilla.

Joo, se on mulle vähän semmoinen musta vaatte et ei älkää tehkö, koska se parketti on kuitenkin. Että se on lämmin, se on oikeata puuta se että saan aina lämpöisempiä mukavampi siellä jalan alla, että sen saa kuitenkin aika helposti uusittua ja voin vaihtaa vaikka väriäkin on väri lakkoja ja kaikkea että älkää älkää peittääkö niitä hienoja puulattioita.

Salla:

Nyt kaikki EseduCastin kuuntelijat nyt laminaatit pois käsistä.

Marika:

Arvostakaa puuta.

Salla:

Muistan ihana kuunnella näitä niinku osaavilta ihmisiltä, koska itse on syntynyt siis niin peukalo keskellä kämmentä kaiken maailman tämmöisten remonttiasioiden kanssa, että ei niinku ei.

Ei toivoakaan, että minusta olisi esimerkiksi tuollaiseen hommaan.

Marika:

Minulta kysyttiin siinä kun tein sitä näyttö, että minkä takia mä niinku teen käsin sen maalauksen siellä lattialla.

Minä sanoin, että tässä on niin hieno puulattia, että tämä ei ansaitse mitään muuta.

Salla:

Joo ja toi kuulostaa kyllä siltä, että sä olet nimenomaan kyllä jotenkin niin oikealla alalla. Että jotenkin sinusta huokuu semmoinen arvostus. Et se ei ole pelkästään niin kun se tekninen suoritus vaan että se on semmoinen, että minä nyt kunnioitan näitä materiaaleja minkä kanssa tekemisissä, koet sä Marika itse että sä oot nyt löytänyt semmoisen niinku oman jutun.

Marika:

Joo, olen löytänyt kyllä, että toisaalta harmittaa, että miksi sen nuorempana älynnyt tätä. Hyvä, että edes tässä vaiheessa.

Salla:

Niin et missään tapauksessa, että liian myöhässä ole. Oletko sä miettinyt, että sä lähtisit opiskelemaan jotain lisää esimerkiksi vaikka niinku rakennuspuolta tai.

Marika:

Mulla on vähän vähän.. suunnittelin sitä ja sisustuspuolen opiskelua, mutta katsotaan nyt. Ajattelin juuri sitä, että vähän tekisi niinku juuri tätä työtä ennen kuin lähtee opiskelemaan sitten niitä muita juttuja että saa niinku vahvemmaksi tän pohjan kuitenkin.

Salla:

Ja varsinkin varmaan voisi kuvitella, että tällaisessa käsityöläistöissä, tommosissa niin kuin niin siellä nimenomaan varmasti korostuu entisestään se, että mitä laajempi osaaminen sinulla on, niin sitä parempi?

Marika:

Se on totta, että mitä laajemmin osaa niin aina ainahan siitä apuja on että jos et osaa kuvaan maalata niin. Että pitää pitää osata tehdä kokonaisuuksia.

(Musiikki)

Salla:

Oon tässä jo monesti jakson aikana maininnut niin mä ihailen aivan suunnattomasti sitä, että miten sä oot päässyt tuota niin sanotusti vaikeuksien kautta sinne voiton voiton puolelle. Miten sä tota.. Marika mä uskon, että EseduCastinkin kuuntelijoissa on aikuisia ihmisiä, joilla on haasteita. Esimerkiksi just saattaa olla jotain ADHDta, muita oppimisvaikeuksia tai tämmöisiä. Että kun sinä olet itse joutunut paljon kohtaamaan niitä asioita ja tekemään niiden asioiden kanssa töitä ja rämpimään

niiden kanssa, niin mitä sä haluaisit sanoa sellaiselle ihmiselle, joka haaveilee esimerkiksi opinnoista, mutta että sitten on tämmöistä niin kun haastetta?

Marika:

No sanon sen, että kannattaa lähteä ja sitten niinku just se, että koululta löytyy ihanat kuraattorit ja opot ja erityisopettajat että sieltä apuja saa kyllä ihan varmasti siihen opiskeluun, että yksi ei tarvitse jää kyllä ja yksi minkä olen huomannut niin nykypäivän nuoret on aivan hirvittävän ihania silleen, että silleen kun itse on niin sanotusti mummoikäinen niin tuota sitten siellä ja 16-vuotiaiden ja alle parikymppisten kanssa kun meni niin ihanastih he otti minut mukaan siihen kuitenkin, että iloisia moikkauksia tuli aina ja höpötyseuraakin löytyi, kun oon tämmöinen höpöttäjä.

Salla:

Niin niin että ei tarvii niinku sitä ilmeisesti pelätä, että sinne jotenkin hylättäisiin jotenkin nurkkaan pyhään yksinäisyyteen?

Marika:

Ei tarvitse pelätä, että nuoret ottaa kyllä hienosti toiset ihmiset siellä huomioon tai silleen, että jos ajattelen omaa nuoruuttani, veikkaampa että en itsekään olisi kyllä mitään mummelia mennyt moikkaamaan, joten että kyllä ne omat kaverit vaan oli se.

Oli silleen, että oman oman esikoisen kavereitakin sitten oli siellä, että sekin oli silleen aika hauska.

Salla:

Oot jotenkin tosi upea esimerkki siitä, että että minkä ikäisenä vaan voi löytää juuri sen oman jutun niin että se ei tarkoita sitä, että että se pitäisi löytää niinku heti nuorempana.

Marika:

Niin niin, että sillä jos ajatellaan, että mä täytän 47 tänä vuonna niin niin että. No niin.

Salla:

Ja jotenkin sekin musta on hyvä nostaa esiin, että kun sullakin oli sitten aikaa niin kuin edellisistä opinnoista ja sitten tavallaan suoraan niinku syvään päätyyn, periaatteessa niinku tuntemattomalle alalle, nuorten sekaan ja kaikki vielä tämä tähän päälle.

Marika:

Kyllä se kuitenkin jännitti ihan hirveästi se alku siinä, mutta hyvin se meni.

Salla:

Kiitos Marika. Ihan tosi paljon, että sä pääsit vieraaksi. Oli äärimmäisen mielenkiintoinen niinku kuulla sun stoori, että kiitos kun jaoit sen mun ja meidän kanssa ja mä toivon sulle tuota työelämään suurta menestystä ja paljon toimeksiantoja. Nyt hei saa loppuun mainostaa itseäsi mitä kaikkea sä teet.

Marika:

No siis korjaan seiniä ja maalaan.. Mitähän mä nyt osaisin sanoa? Teen lattiaita, vaikka niitä laminaattilattioitakin sitten että jos välttämättä haluatte peitellä niitä lattiaita laminaatilla, niin kyllä minä niitäkin teille.

Salla:

Niin "Rahasta voin heittää sitten oman laualattia-periaatteen pois".

Tuosta saitte hyvän tuota mainospuheen, että Marikaan ehdottomasti yhteyttä, kun kaipaat osaavaa laualattioita arvostavaa tekijää.

Marika:

Ihan mitä vaan pientä pintaremonttia. (Naurua)

(Musiikki)